

ספר

זכור לאברהם

ראה זה חדש • והוא קצור הלכות שחיטה ובדיקה
ושבעים טרפות לכהנה ולעוף • חרות ה' חמימה • מאתי
הנעדר והועיר בעמיו • **אברהם זוסמאן** ק
ר' יוסף זכה"ה זי"ע .

חנחיו ויבדלו בלשון קודש גם ונקי , ומלמתי ללמטה מלקים .
חלק הראשון הוא מדיני פסיקה , חלק שני הוא מדיני בדיקה ,
וחלק השלישי הוא מדיני טרפות (ואני מקטן ברוך ליה בן אלוני
אני מורי המופלג הברוף המתנב"י העסקתי אותו עליהם ללמון
פגלים , ואקוב לאל שמתני ילמדו גם נשאר מדינות סדרים גם
ישראלים , שיעתיקו אותם ג"כ (לשונות) • ובקופו דיני ניקוד
מחלג הפנים : וגם קינטרם יוסף וגם תיקונים ובהנחה פדויות
על ספרי בית אברהם • ועיין גם בהחלטה פעם בחורף .
שלחתי ובקשתי שייעין בהקדמתי .

גם הנחתי שמונה ועשרים השגות מה שכתב איש אחר פהם על
ספרי בית אברהם ומה שהשנתי עליהם • והענין סיכנו כסם
ינחר את האמת עם מי • ואני אודע ליה כי גם זה הסכם
נחרה בחסונותיו עליו עליהם • רק על האסרון עדיין הוא נא
כאשר יראה הענין גם : וגם העסקתי עוד איזה ענינים מקשרי
שנחקקה כסם ושאלתי להשיבם כד ה' כעונה עלי : וגם בקופו
העסקתי קינטרם של מנהגי טרפות מארצות המערב ודברי
מוקר מהנח"ם זכה"ה זיע"א :

צנחה נעמ"ר הני"ת צביי סוכ לשיק

Sehor Abraham
Druck von D. P. Schrenzel in Lemberg. 1860

מודעה רבה

כל מקום שהתאסף בשפתי זה גוי או עכו"ם או נכרי וכדומה הסוגה על
אוחן עכו"ם הקדמונים שהיו בני חכמי הש"ס ז"ל שהיו עובדי כוכבי
ומלאת ממנו אבל לא כן הצמים שזמננו זה את ה' המה עובדים , וכ"ס
שצחיבים אנתנו להחפלה להשי"ת בעדם וכמו שכתב לנו (ירמיה ל"ט) דרשו
את שלום הציר אשר הגלתי אחכם שמה כי בשלומה יהיה לכם שלום :
וכיום ד' כ"ח ניסן תרנ"ד לפ"ק ביום שנתקנה במלמך המלכה גבירחנו
להחפלה לה' בכל בני כנסיות על חשועת אנשי לבאותנו , דרש דרש בני
החכם המופלג הייין **ברוך לוי נ"י** בק"ק ספרדיים בבית הכנסת
שער השמים שפסח לוגדון יע"א את הפסוק הנזכר
בדרך משל , לשנים שהיו מהלכין בספינה א' מלאן למזרים בים הגדול ,
אחד היה יואדי והי' רואה לילך לארץ ישראל , והשני היה גוי כוחר והי'
רואה לילך למדינת אינדיע לסחורה . ובמזרים יפרדו את עצמן וכל אחד ואחד
ילך לדרכו ישראל לא"י והסוחר לאינדיע כי כך הוא דרך המלך מלאן לוגדון
לשם כיצוע , והנה בעוד שהמה ביחד בספינה על הים הגדול אם יארע
להם ח"ו איזה סנה שהאניה חשבה להשבר אזי בודאי הקויב מוטל על
שניהם ביחד לאכוב זה את זה ולעזור זה את זה בכל מה שיוכלו לטובת הספינה
דאל"כ שניהם יחדיו יאבדו , ולא יכול לעלות לשום א' מהם טענה נגד חבירו
כי **במאס** למזרים כל אחד ילך לדרכו ולא יהי' איכפת או לאחר בטובת
חבירו על כן גם עמה אחרשל . אולם זה טענה הכל עמה כיצוע וכנ"ל
על כאן המשל , והגמשל יוכן מאליו הגם שאנתנו בני ישראל מלפנים ומחכים
בכל יום ויום על משיח לדקינו שיבוא ונקחי ישראל יקבלו לארצינו במהרה
אבל בעו"ם בעוד שאנתנו בגלות מחויבים אנתנו לאכוב ולעזור אותם וכמשל
הספינה הנזכר וזה שמכיים לנו ירמיה ע"ה בפסוק הנ"ל כי בשלומה יהיה
לכם שלום אנתן ע"ם ודברי פי חכם חן חן ח"ל , אם חכם בני ישמח לבי
גם אני :

הסכמת

אנאמי הנשר הגדול הרב הגאון החכם הכולל מזה כן כיה חי. ורסם מהוריר
נתן אד ליר הבהן ג"י אביד דקיק אשבנוים בלונדן והכרינה יע"א :

הנה מימי מעטתי לשלוח דברי חולה להק הככמה על כפרים חדשים
לבקרים ילדי יום ויום מחברת מול מחברת - אולם זאה הפעכ לא
אוכל הכחד החת לשוני מלדבר להוטלה האחד מכותני מומחה צקהלנו ,
ה"ה הרבני המופלג וכו' מוהר"ר **אברהם זוכמאן** נ"י , כי אנכי
הרואה שהוא ירא וחרד לדבר ה' ולבו ראה הרבה חכמה ודעת בכחיתוח
וטרפות , ועם כל עול משמרת פקודהו **יוכה** הוא המטביר אהף ולקט
ביגיעות עלומות דברי גדולי האחרונים אשר לאורם נלך מצלתי עשות
הכרעה ביניהם מאהפ **הביתה** בקולר רעיון ובמיעוט דברים דיניהם
ופסקיהם , והוא הדבר השזה לכל נפש , כי לא לבד שמעורר לב בעני מזוח
בינוניות גם ידעי דת ודין ישיטן כי ימלאו הדיעות על כדרך ויכולים לברר
הדין על צוריו , לכן אני הפלה לכל סוחרי הושיה , ובפרט לשוחטים צמדינתנו
הכרים למשמעתנו לקונה ספרו ונשקוד על לנהוהיו , **ואלקי אברהם**
יהיה בעזרם וטהר רוח **ייוסיה** אומץ : כה דברי המזכר נכבוד ההורה
ולומדיה ועושיה פה ק"ק לונדן ערב סבת קודש פרשת שמוח **נדהי**
ישראל יקבץ לפ"ק .

הקי נתן איליר הבהן

ודע אהה כקורא כמניח כי זאה בככמה נתן אלי נכנת מרייג על סטרי בית אברהם
שכדסכתי אוסו אז נאוחו כומן : וכעת נתן לי רבות לכזיר ולכדנים אוסכ כסמכ עלפס
מעט גם כן על כפרים זס טוס ו' ערב סבת קודש סרבם פנמם ה' אורי וישעי לפ"ק

הקדמה

ישראל הטהור ויולדו רדוק יראה ורעד ינוח צו ומכחו מלוח זכרו פה זכחנו חייב
 למסור להמסק נקדוהו על מחילי טריטור לישראל ומכחו סמנגל כלל ומסל הרנים
 מאי צו ולין עכסיין בירא לעבות השונב ובגמו פולכדון י"ל . וכמנ רנ עמסר גאון
 זיל שרין סמי"ג להיות נג כלל הכריטות שטנו מז"ל וכך כחז על כלל הלכות גדולות ומנה
 שנים טריטור וכחז כל עמנ טיודע הכריטות כללו אזי מורה לו למטו ולנדוק .
 וכדי שמשל די מדינה זלכיה כחז כשאלכ שטלנו לו שכמי מונכטיידיז פל כוליא שריע
 צס סקט וקראו לכנדוק לראוחה ולפטר שכיון שנדק אח הריאה לא היב לרין פוד וכוז
 ליט נקי גשאר טריטור . וכטיב כרפדים ז"ל שסל היום שזה אחת שלין כנדוק מחוייב
 לסקט ולנדוק אטר טוט טריטור סוץ מכריאה מיכז סיינו דוקא על הכסס אלל כאשר
 נרלס כמראה נגע ודאי שרין לראוח וכניא רליס מרנ עמסר גאון דלעיל ע"ש דף ל"ס
 מי . ונמסר יפין משה מטיק דכלכחל להסמיר כמנדא זחא סאקור ללכול מנדיקחו של
 פי שליו יודע כל כשנעים טריטור ממוס סעאל ינאו לידי וכוז לא ידע וחסל ומלל
 כוח מחילי טריטור לישראל סיו מכל :

אמר

כנחז חמדי אני עלי שמים ורין כמפסה כנחז חמס זכילא צא גיב לידי
 ושאלתי לאיזה שוטפי דמכא על זה וכטינו לי גיב השונב נדוק דלעיל ולפיכ
 נל לידי עוד כמה שפמים כמה ריפוחות משאר הצדים זולת הריאה ושאלתי גיב לטס ובי
 מענב לטס כדלעיל . לכן קנא קנאחי להי סלא יכו סיו נכפלים זמחילי טריטור לישראל
 ונב סיס קנל מנדולי ישראל טיס לכל שופט כשחמסיל לסטי סימור נכל יוס עמס אחת
 וכן יעסו שלטים יוס ולמטיב נכל מרש פמס אחת וכן יעסו סכס חמימס ולמטיב פמס אחת
 לכל פקופס וכן יעסו כל ימי סיינו ולס לא עמס כך ספיחו פקופס ע"ל . ומי ילפיין
 דמכל סין שרין למטות כך כשנעים טריטור סכלליכס ומרכיכס מרונים יוחר מדיני
 שפיכס ולס לא ימור עליכס כנחז ודאי מפסה מליוח הסכסס יעכס הדין וימקיים צו
 פקרא סכחז וכוז לא ידע ולמס סיו . גלל כן כוכרמתי למנר לי נקיוור נמך הניר
 זה קטן כליכות ורנ כמות מדיני שפיכות ונדיקות ומריטות כלכה פקופס מדיניס הכסימס
 למען טיכיס לי לעלמי ויכ למזכרה נכל יוס ונכל סעב סנזמן כלל יכיה לי פנאי למור
 כדיניס נארוכה אשמן על טעורי זה כקלר ומעמס זה קראחיו זכור לאברהם וכל דין
 טיס צו פלונחל צין כמטרוניס לכללח המס כמסחיו כדי סנזמן מועס יכיי יכול למזור אח
 כולו פראטר עד סוטו . ונמסר אזי נסקד אל סזכות כרניס יכיה חלוי צי וכמו סלינר
 חיל כל סמזכה אח כרניס זכות כרניס חלוי צו אמן . גלס כקטן אברהם זוסמניאן סויב
 דסס לונדן אטר כמנגלנרד כהדינה צעל כממנר בית אברהם על ש"ע יורה דעה מסימן
 לי עד סימן ס"ה צן כרניס ממוס עכו"ר יוסף זלכיה נכד כרנ הנדול כהאון חיס חלכיס
 כמקנל כלדיק מכו"ר אליפזר זלכיה ז"ע אמן מ"ט דקיק כמריק וכיק סמלדין מדיניות
 סלין (ולמען טיכיי) זס כמטר חופלמ גיב לכמס שוחטיס ונדוקיס זמנינו זה מדיניות חלו
 סלינס מניכיס כל כך נטמן הקודס כמרחמי לנני האנרך המופלג הדין כמריק כמכס
 פקיק כמדיניס סמסס לונדון יע"ל עכו"ר נדוק לינ ני"ו לללל להמסיקו נס כן ללטון
 מנגליס) :

תפלה לשו"ב

בכל יום קודם שרוצה לילך לשחוט יאמר: רבוין כל
 העולמים ואדוני האדונים תן בי בח שאיכל לקיים
 היום מצות שחיטה בכל המשה הלכותיה כמי"ש חז"ל הכל בחיקונם ואל יגרום
 חיי מעשי הרעים להיות נכשר חיי בשום א' מן המשה הלכות כי גלוי וידוע
 לפינדיכני לא כמדר ומעל חיי מריתי את פין ודברי מצוהין הקדושים כ"א
 כרוב היצר הבויער בקרבי לכן נעור בו שיסור וילך מאתי ואל יכית אותי
 עוד להדיחי מעבודתך . ויהא נא זאת המצוה נחת רוח אריך . ואל מלא
 רחמים אהה קבל כרחמים וכרצין את תפלתי אמן :

זכור לאברהם

ובעזרת השם החזיתי כמרכעז שנועית כלילות רוקא מחמת שניום אין לי פנאי מחשור-כ תמרתיו כמוצאי שבת אוד ליום אי עשרה ימים כחדש כמלוי פרישת ושנת נרתי לפיק כמח לונרון ואני עתה כרוך השם ניא שנה כי מלחתי כפילין קטן כקיק שערליך כימי חנוכה שנת תקס"ב לפיק) ומי שדיצי לידע עיקרן וששן של הדינים אלו ופרטיהם ודקדוקיהם יעיין כספרי בית אברהם בארך וידוח צמאנו משם כעזרת השם :

דיני ניקור מחלק הפנים ובו יג סעיפים

א הראש מחתכו ומציא ממנו המח ומעכיר חקרים שעליו ואחר כך מעכיר חקרים שתחת המוח הרבוק כעצם : ונוטל הלחיים ומחתך משני צדי הלשון ומציא גיד אי מצד זה ויגיד אי מצד זה ומחתך תחת שורש הלשון ומציא ממנו חוט של דם : ויורד משם לנגרת לקוי שחיטה ומציא משם שני גידין מצד זה כמוך לכשר ושני גידין מצד זה סמך לכשר : כ) וצריך להסיר גם החוטין שאחורי האזנים : נוהגים לשכור העצמות שנלשון (הנקראים מריפה כינגרליך) ויש מחמירין להסירן לגמרי : וחיתבין אותו הכשר שתחת שורש הלשון המכסה את פי הנגרת (שקורין צעכען) וצריך לחתוך הנגרת והוושט לכל ארכן משום דהם שנקרש בתוכו : ג) החוות חותך לשנים ומציא מכל צד של חלק הציואר שני גידין וכן מאתו כשר האזים הסמך לחזה מכל צד שני חוטין שאוחזין מקצה החזה עד קצה : ונוטל הסכין ומחלק בין הכתף להניף ומציא מהחזי הגיד הלכן וחניב הבא לשם ככתף : ד) הכתף (הנקרא פלייציה או בויג ויש לויג אברים הסמך לדגל נקרא יד ואבר השני נקרא רועי ואבר השלישי נקרא כתף והוא מחובר להגוף) מחחיל מראשו וחותר באמצעיתו ומציא גיד עב ולכן : ומסוך הסכין ומחתך הרוע עד קצותיו עד שימשוך ויוציא כל הגיד האוחז משפת הכתף הסמך להשרדה עד קצות הרוע : וצריך לשקוע הסכין יפה עד שיעקר אותו הגיד והחוטין הנמשכין פמנו מעיקרו : ה) וכן צריך לשקוע הסכין כשפת הכתף הסמך להשרדה ויעקר שורש גיד זה שזכרנו למעלה ששם השורש שלו : ומציא מצד הכתף מלמעלה חוט אחר ונוטל חרוע ומחתך בו ומציא ממנו גיד אי שמרתו כמרת חרוע ומחתך מצד חרוע ומציא קטום גיד א שרוא סמך לעצם הזה : ו) הכסלים (הנקראים גלאנקען) חותך כל שפתו ואחר כך מחחיל סמך סיום הגיד (הנוכר לעיל כסין) שמוציאין מוחזו משפת הכתף הקרים שעל תכסל וכל שנגר עמו דהיינו כל החלב שתחתיו אסור : וכן צריך לחתך הכשר הלכן הסמך לשפת הכסלים : ונחנים ניג לנרוד חחלב שתחתיו : ז) הצלעות אחר שהקליף הקדום שעל תכסל נראין ראשי החוטין שבכסל ונמשכים עד השירה : ונוהגים לנקר ככל צד שלשי צלעות וחותר סמך משל הצלעות ונוטל ראשי הגידין כידו ובמשיך נמשכין סאלתם ויחזק חסם אבל כצוין צריך לפשפש אחריהם : גם יחתך ראשי העצמות משני קצות הכסלים והיזלכים כעקמיטית לצד החזה והמה רבים ולבנים כי הוא ככשר אחרים : ח) מאוד מאוד צריך ליהרר כעת שמחלקים הכתמה לשנים שיתחבו כשוח על הצלע י"ב כמש כי הבשר שבין צלע י"ב לצלע י"ג שיד לחלק האחרים וצריך ניקור ממקד כמחמה והירא את הי מוצח רק י"א צלעות לחלק הפנים ואו יוצא ירי ספק : גם להניד כשהותך חלק הפנים שלא יחתך למסו מהטכור כי אם למעלה עד סוף הטכור כמש כי מה שרוא למסו מהטכור שיד לחלק האחרים : ט) הדגלים חותך סן החלפים כדי שיצא הדם וחותר החוטים שבין החלפים שאכורים מחמת סיאום : הלכ קודע שתי וערב עד שיצא הדם וחותר העוקץ והאזנים ומסולם : דריאה נוהגים לקודעה ולפתוח הסימפנות הגדולים שלה משום דם הנקרא בתוכן

זכור לאברהם

בתוכן • ומסיר הויררא מחבת מ'אום : י) חצר הככר צדיך לקלפו מכחוז
ונהנו לקלפו משני הצדדים ואם מניחין בו קצת מהככר סני בקליפה צד זו
החוז לכד : הככר צריך לחתוך הגירין והקניקנות והחלב במקום שהמרה
תלויה בו : הטחול צריך לחקף הקרום משני צדדים ונוטל ראש הגיד
שבתוכה ומושך אותו ונמשכים עמו שלשה גירין וצריך לחטט אחריהם : יא)
הקיבה וההמסס ובית הנוטות והכרס צריכים לקלפם החלב שעליוהם (ואנשי
מעשה נמנעים מלאכלם מפני שקשה בריקתם) : כרכשתא והוא מעי האחרון
שהרעי יוצא משם צריך לקלוף הקרום והוא של חלב שעליו וגם חוט
של דם הבושך מקצה אל קצה וחותכים קצה האחרון שמשם הרעי יוצא
משום מ'אום : הכוליא צריך להסיר שני הקרוסים שעליו וגם הליבן שבתוכה
וצריך לשרש אחריו : יב) האליה נוטל סבין ונורר מצד הפנים המכנישין על
ירד הנהמה מקומת הגבוהים קצת עד שישתוו כל אותן המקומות עם
מקומות השפלים ולא ישתיר לכל פני האליה לא בשר ולא שמנונית אלא
גורדים יפה סן העצמות סן אותו צד המכסה את הערוה : וחותכים כאליה
בין הפרקים ומוציאין ממנו חוט שבתחלק לשנים וממשיך החוט מעיקר
האליה עד קצתו : יג) ודיני ניקור מחלק האחוריים אי אפשר לי לבאר אותו
בספר בטיב וכמו שכתב לנו הדב הרטיא ולהיה זייע בסימן סיר ס'ז בהגיה
ע"ש וצריך דוקא ראייה ולמוד סן הכקי ומימחה בניקור ודוקא פה אל פה
ממש ולא זולת • ויש בהם קי"א גידים יש מהם שאסורים משום גיד הנשי
ויש מהם שאסורים משום דם ויש מהם שאסורים משום חלב דאיסורו איסור
ברת ר"ל • ועיין שמות כ"ב פסוק ל' ואנשי קודש תהיון לי ופרשיי שם
כשם המבילתא אם אתם קרושים ופרושים מנבילות וטרפיות אתם שלי ואם
לאו אינכם שלי ובויקרא י"א פסוק מ"ג אל תשקצו את נפשותיכם בכל
השורץ ולא תטמאו בהם ונטמאתם כם ופרשיי שם אם אתם מטמאים
באכילתן בארץ אני מטמא אתכם בעולם הבא וכישיבת מעלה וניו והתקרשת'
קדשו עצמכם למטח ואקדש אתכם למעלה ובעולם הבא • ודי באזהרה
זאת למי שחש על נפשו ונשמתו פן יפיל בניהם ואין מקימו חי ולהשומע
ונזהר יונעם ויהיה חלקי בגן עדן ואמן ואמן :

תמו דיני ניקור מחלק הפנים • תהלה לאלהי
אלהים • ואדוני אדונים • הוא אלהי
הראשונים • והאחרונים :

**הסכמת האשל הגדול, מעוז ומגדול, מאור הגולה עשׂי גדולה
הגאון המפורסם, ע״ר מוהר הגדול ראשׁל כמדוד
אברהם אשכנזי יצ״ו וחי לעולם כ״ד .**

כפ״י אל א ברך רחמנא דיהב לן אוריין, אמרות טהורות ואינן רדיין, זה הים גדול כגבר שאיט טוסק וכמפין, תלמוד גדול שמבוא לדי מעשה ברב פנין, האתפסעו ושעו ואכלו את פריין, מקרא טפד' ולכות מרובות פשירים במ"א פשיטות' ופדויין, ראשונים כמלאכס הם אמרו דברים על בריין, ומסוי דור ודור לא פמיה עלמא הי גמי חוין, יסתח בדורו כשעול ובית דיע שמגנים את הפו בופיין, דור דור ודורטיו דור ותכמו כבן עזאי כשקוי טבריא כמדא שריין, יואירו כזר הרקיע הארה' לריין, חזו מאי דקמו דנחיה בר אמוראי בר אבהו ובר אוריין, לעומקה של הלכה נחית חד חד ועפסה כמפנין דהאגה פרה מטה אהרן והיו טחבת חומרי מחייתא דמטמרן ליה גליין, וטפתא טפס כלפיתה דבכס וירדה אל כפוי' כס פלפלי טלחו קסיין, מפרק הריס ומסבר' כמחלל בניחא ממלכא דין גניין, וספר כתב איש רבי ויקרב את קיבט זה קרבן **אהרין**

כפ״י נמחה פרב דמי קיב'ה כמלטולא, וילמדה אורח' חיים' לראשׁ אחיו לשמי טללא, קדש קדשים הוא יסוד המעלה, רובא דמנבר פלפלא אריכתא, יפעה לו כגולה, יורה דעם' בדעת ובכשרון דברים האמוריים כשמה, חסן' המשט' על לב אהרן ומורה גם הוא יורה זאת החורה לשולה, אכן' העגד' דמי לפרליא דוחחי קלא, אם לדין יש חשובה הלכה למעשה בינן ומוריין' טולה כגולה, יסודתו כדריי' קדש שקיל וטרי' על דברי הראשונים וגדולי האחרונים אריש אריש אריה פלה, האד השוה ספרא דמאריי עב טבא חזא כמפללא, דברי פון כדוק ומשפט ומישרים מכל אבנת רוכל תאז כי רובלא, ובתבועות כפוי' הי כפוי שמו **כפ״י אהרין** לשם ולחשאתו ולתהלה, נדרשתי לאשר שאלני הוא יכשר יערוך אותו אהרן על מבכש הדפוס האספה לקלא, **ויסכס' אברהם** למען דוש' את ישראל מפאד עפלה, כל תן דין מעוט לנא סמוכין דרבנן דברים כנחיתס כח' גורן וקן

אהרין

כפ״י פשיטי וזת אחי ידי יסדה, אשרי הודר שמתן להם כלי חמה, אשרי שיאחו כי יקנה נפש קמן ככפר לקוח את ספר החורה הזה והכל לפי כבודה, תורת חכמ מספרי שופרי אשר לו יעדה, ובלבד שחפשוהו בואובים להחיות הגוה כרכי דרבנן להבין אותה ולספדה, כרלות ה' כל הגדול מחבירו יצרו גדול יצ' ספקו לרו' חכמיית שס תהא רעדה, און זה כי אם רעה הקב'ה לכות את ישראל למחויקם בה ותומכיה כבפור תהיה לעפיה, הללא זה הוא והודר רחום בעל טפס כלילא דודא, מע' הרב המופלא וכבוד ה' מלא כמאר'ר **אהרין עזריאל** המטטה רבינו יצ'ו רבין חסידא, ראשׁ אב ב'ד מקודס שכבר קדשוהו שמים כהמחה וביראת טחא מגיות הארץ' רדה, תהילתו כקאל חסידים השולח אמרות כבוד ישראלים ועדה, דברים העומדים בזומו ט'פ' כריכות טונה מזה' כגור מזה', דמפלגא אחי ליה על פלמון ואבדוהו על ארץ ישראל, תורת אמת תהיה בפיאו ובנפיהה קדושה עשאה כיון' אמת יצ'וב כעבודה, וזא **אהרין** אל אהל מועד אל הקדש פנימה למקום האהל **בית אר** כקול רנה ותודה, באת יבא

אהרין

כפ״י בנין אלקים משמים יראה, יפקוד גפן זאת, טלח העז את מקק' היהודים הפרוים היושבים כפרי הפירות, ויחטבו בניים און חורה קורין אותה לגופות, הוא שריה כחילוס רחלות וזלחות שחיות, פח לפשות חפשה למתך הגדול כי כחו בניס פד משבר הלל אלקים יתקור זאת, ימי וגומיניה בן ישי בראשׁ אותה אבקט כל ימי חיי לחיות, כנה ביתך ככתחילה הפמודים והמטות—יבין ויטעו על שחי המזוזות, וזא הגאון וכבר על פקדש וישם המלבוים על החיות, אז יאמרו בניים הנה מס כפי ישראל רב ופלטס מי שמת כואת, יקומו הגהרים' כשמתן של דיקיים גטוזות, אברהם בראשׁ וכל קדושים פמו ויבואו משה

ואהרין

הלל' החיות לכבוד האורה ולכבוד רב חביבא' שמואל ופלגו, אהרן אחי רזי לי רזי, כש'א לחדש ניסן שנת כונה ירושלם ה' נדחי ישראל יכנס ס'ב אז אשכח מעפ'י ומרגוי .
העמיד **אברהם אשכנזי** .
ס'ט .